

dagstelling

De jager is ook een dierenvriend

Jagers halen veelvuldig de kranten en vaak worden zij daarbij niet op positieve wijze bejegend. De stelling: **De jager is ook een dierenvriend.**

KLASKE MUNNIKSMA

Het jachtseizoen is begonnen en daarmee ook de jacht in de pers daarop. Ook de LC doet daar volop aan mee. Veelal tendentieuze artikelen van de eigen redactie of van de hand van zogenaamde dierenvrienden. Maar wanneer ben je nu eigenlijk een echte dierenvriend? En kan een jager dit misschien ook zijn?

Ook afgelopen weekend was de jacht weer favoriet onderwerp. In de zaterdagkrant zie je een foto van een vos in nood door het opkomende water en daarbij een tekst waarin de jager wordt afgeschilderd als de bruid die het weerloze dier dat gevochten heeft voor zijn leven doodschiet. Een geweldig Bambi-effect. De werkelijkheid: de jager kwam vier uren nadat de foto was gemaakt toevallig aan bij de plek waar dit zich afspeelde. Een groep omstanders keek toe hoe de vos, die al die uren niet van zijn plaats had kunnen komen bezig was dood te gaan. Op de vraag van de jager of iemand iets wilde doen kwam geen reactie. Vervolgens is hij naar huis gereden om zijn buks op te halen en heeft de vos uit zijn lijden verlost. Wie weet hoe lang het dier anders nog had mogen liggen creperen.

Wie is hier nu de echte dierenvriend, de fotograaf, de groep omstanders of de jager? Het beeld wat echter al is neergezet in de krant is helder denk ik.

In dezelfde krant zie ik een stukje van een dierenvriendin waarin ze haar ongenoegen uit over het feit dat een jager aan de rand van een perceel maïs postte dat op dat moment werd geoogst. Zijn opzet volgens haar was het uitkomende wild te schieten en dat ook nog eens op een moment dat de jacht nog niet eens was begonnen. De werkelijkheid was dat de jager daar aanwezig was omdat hij vermoedde of wist dat er in het maïsperceel een vos aanwezig was. Het doel van de jager was de wild- en weidevogelstand te beschermen in zijn gebied en zorg te dragen voor een grotere biodiversiteit.

Wederom de vraag aan u: Zou de jager heel misschien ook een dierenvriend kunnen zijn?

Het bejagen van ganzen op de rand van hun slaapgebieden is een belangrijk en actueel onderwerp van discussie. Ook dit onderwerp zien we terug in de zaterdagkrant. ganzen die wanneer ze wakker worden het liefst gelijk gaan ontbijten op het boerenland naast hun slaapplek. Om de melkveehouders tegen deze grote schadepost te beschermen heeft de provincie onlangs maatregelen ge-

nomen om te voorkomen dat de ganzen bij hen het gras voor de koeien opeten.

Jagers moeten helpen de steeds verder groeiende populatie winter ganzen te verjagen naar daarvoor aangewezen gebieden. De steeds groter wordende populatie wintergastganzen dreigt een enorme kostenpost te worden voor onze provincie, en daarmee indirect ook voor u. Het is gebleken dat verjaging naar de daarvoor aangewezen gebieden werkt, hoewel het aantal ganzen daarmee nog niet gestabiliseerd wordt of afneemt. Voor de melkveehouders is het een geluk dat de provincie het probleem erkent. Maar zijn deze melkveehouders en onze statenleden eigenlijk wel dierenvrienden? En u? Bent u de vriend van deze ganzen wanneer het u ook een flinke duit gaat kosten?

Dierenvrienden blijken voor te komen in heel veel verschillende hoedanigheden. Wellicht heeft u vorige week de aflevering gezien van de 'Hokjesman' waarin deze man op zoek gaat naar de verschillende soorten dierenvrienden in onze sa-

menleving. Zelf schaar ik mezelf ook onder deze groep, ondanks het feit dat ik een vleeseter ben. Uit respect voor het leven en het dier dat ik eet, wil ik weten, hoe het dier dat ik eet, geleefd heeft en hoe het is dood gegaan. Het dier dat ik eet heeft zijn eigen soorteigen gedrag kunnen vertonen in vrijheid en is door een goed schot in een keer uit het leven gegrepen.

Ik heb respect voor mensen die uit principiële overwegingen tegen de jacht zijn. Zeker als men dan ook geen industrievlees eet. Het zou mooi zijn als dat respect ook wederzijds zou zijn.

Dat respect heb ik minder voor lieden die wel een grote mond over de jacht hebben, maar wel vlees eten waarvan ze de herkomst niet weten, en niet na willen denken over het leven en sterven van het dier dat ze eten. Ook heb ik weinig respect voor die dierenvrienden die doodsb bedreigingen uiten aan het adres van de jager die het lijden van de verdronken vos juist verkort heeft. In mijn ogen was een lintje meer op zijn plaats geweest.

Ik wil namens de jagers in onze provincie heel transparant zijn over ons doen en laten en ben ook graag bereid om te kijken hoe we de scherpe kanten daarvan kunnen afslijpen om irritaties zo veel mogelijk te beperken. Graag nodig ik u dan ook uit om een keer van gedachten te wisselen, of op pad te gaan met een jager bij u in de buurt.

Klaske Munniksma verricht de public relations en communicatie voor de Koninklijke Jagersvereniging Fryslân.



Bent u de vriend van deze ganzen als het u een flinke duit gaat kosten?



Oordelen over de jacht zijn vaak ongenueanceerd. FOTO LC/NIELS WESTRA